En Rejse gennem Schweiz.

Fra Interlaken til Stiffsburg. Afvekslende og belærende Naturbillede.

Det er ikke med Urette, at Filmsfotografen atter og atter tager til Schweiz, naar han vil vise os en smuk og storslaaet Natur, thi hvilket andet Land byder som Schweiz Stof til Optagelser? Ingen Natur er saa bedaarende som her; ingen Rejse bliver saa rig paa Oplevelser og Afveksling som den, der gaar gennem dette Bjergland.

Turen fra Interlaken til Stiffsburg er en Begivenhed! Vejen gaar over betydelige Højder, ind i mørke Tunneler og gennem maleriske Smaabyer. Der er vid Udsigt over den prægtige Sø, hvor Vejen løber langs Fjeldsiden, der er talrige ejendommelige Partier undervejs, og Byerne rummer kostelige Skatte af ældgamle Bygninger og Mindesmærker fra en længst forsvunden Tid.

Fra en saadan Rejse vender man hjem, belæsset med varige Minder!

En slem Dreng.

En lidt for voksen Adoptivsøn.

Personerne:

Karl King, Forfatter	**Lauritz Olsen.**
Frøken Mimi	**Gyda Aller.**
Brumberg, Karls Onkel	**Oscar Stribolt.**
»Drengen«	**Fr. Buch.**

Karl King er en ung og talentfuld Digter; men endnu er det ikke lykkedes ham at faa Talentet omsat i klingende Mønt, — og kun hans Onkels Gavmildhed sætter ham i Stand til at føre en nogenlunde sorgløs Tilværelse. En skønne Dag slaar imidlertid Onklen fuldstændig Haanden af ham; — og det er King til en vis Grad selv Skyld i. Han har nemlig forlovet sig med en lille Balletdanserinde, Frøken Mimi, hvilket i Onklens Øjne er en utilgivelig Letsindighed. Mellem Onkel Brumberg og hans Nevø kommer det til et lille Opgør, som Mimi, — skjult bag et Gardin, — overværer. Onklen belærer den stakkels King om, at han vil gøre fornuftigt i ikke at betragte ham som Arveonkel mere. Det er nemlig hans og hans Kones Hensigt at adoptere en Vajsenhusdreng, som skal være dem i Søns Sted. Efter at have ladet denne Bombe springe, trækker den fortørnede Onkel sig tilbage, — overladende sin sønderknuste Nevø Valpladsen.

Mimi beslutter sig efter et Øjebliks Betænkning til at undersøge, om Brumberg virkelig er saa haardhjertet, som han lader, — og hun smutter hurtigt ud ad Døren. Med lidt Behændighed lykkes det hende at arrangere et lille Fald ned ad Trappen. Onklen er Vidne til »Ulykkestilfældet«, hjælper galant den unge Pige op og tilbyder at køre hende hjem til hendes Bopæl. Mimi tager med Tak mod Tilbudet og bliver hurtigt klar over,

at det ikke er saa vanskeligt endda at faa den gode Hr. Brumbergs Hjerte til at smelte. Under Køreturen fortæller han hende om sin skarnagtige Nevø og viser hende et Brev, han skal have sendt til Vajsenhusets Forstander, og hvori han beder denne sende en forældreløs Dreng ud til ham. Mimi er en ualmindelig interesseret Tilhører, hvilket gør Onklen endnu mere indtaget i hende, — og stor er hans Sorg, da han skal skilles fra hende. Hun tilbyder som en ringe Gengæld for den Venlighed, han har vist hende, at lægge Brevet, han skal have afsendt, i Postkassen for ham, og Brumberg er rørt over hendes Elskværdighed. Han aner jo ikke, at Brevet i Triumf bliver bragt hjem til hans Nevø — i Stedet for at komme i Postkassen. Oppe hos King træffer Mimi sin Broder, der er Skuespiller, — og da denne har læst det Brev, Søsteren har franarret Brumberg, faar han en glimrende Idé. Han vil give Rollen som Vajsenhusbarn! Det er hans mindste Kunst at maskere sig som en opløben Knægt, og han forsikrer det imponerede Kærestepar, at han ikke skal være længe om at gøre den fiffige Onkel ked af at holde sig med Adoptivsønner.

Allerede næste Dag tager han ud til sine »Adoptivforældre«. Disse faar straks det bedste Indtryk af ham og glæder sig over at have faaet en saa artig og velopdragen Dreng i Huset. Men deres Glæde varer ikke længe. Det viser sig snart, at »Adoptivsønnen« er alt andet end artig og velopdragen! Han tænker ikke paa andet end at lave Spillopper, tyranniserer sin skikkelige Lærer og er ved at sætte sine ulykkelige »Forældre« graa Haar i Hovedet.

Nu mener King og hans Kæreste, at Tidspunktet er kommen, hvor de ogsaa bør tage Del i Komedien. De tager ud til Brumbergs Villa en Dag, de véd, at Tanten er til Fødselsdag hos en Veninde, — og Mimi aflægger saa Onkel Brumberg en Visit, — under Paaskud af at ville hente et Lommetørklæde, som hun har glemt i hans Automobil. Brumberg er henrykt over Besøget, — men Henrykkelsen formindskes, da han ser sin Kone komme stormende op mod Villaen. Han naar lige at faa sin Gæst bragt i Skjul, inden Fruen kommer ind. Den gode Dame bliver noget forbløffet, da hun finder sin Mand i bedste Velgaaende. »Adoptivsønnen« har nemlig telefoneret til hende, at hendes Mand var bleven alvorlig syg! Brumberg er ikke rigtig hyggelig ved Situationen, og da King faar praktiseret et Brev ind til ham, hvori han forpligter sig til at skaffe Onklen af med den mislykkede Adoptivsøn — samt til at hjælpe ham ud af den Knibe, han i Øjeblikket er i — mod at blive indsat i sine gamle Rettigheder, slaar Onklen med Glæde til. — King holder sit Løfte, — hvad han jo ikke har svært ved, — og Onklen tager da ogsaa Synderen til Naade igen, skønt han ikke er helt fri for at ærgre sig over, at han er bleven taget saa grundigt ved Næsen.

Den engelske Hær ved Dardanellerne.

Autentiske Billeder, optaget og udgivet med de krigsførende Magters specielle Tilladelse.

Straks ved Krigens Udbrud fremkom der en overordentlig stor Mængde Films, hvis væsentligste Formaal var at illustrere Krigens Rædsler. De faldt — desværre kan man godt sige — i god Jord, oprevne som Sindene var i de Dage.

Saa kom der en Periode, hvor de krigsførende Magter forbød al Filmsoptagelse paa Omraader, hvor der virkelig var noget at se, men dette Standpunkt har i hvert Fald de Allierede nu forladt. Der er i Frankrig paa Regeringens Initiativ dannet en

»Forening af franske Filmsfabrikanter«, og denne Forening har faaet overdraget *den absolute Eneret* til at optage Films fra *Slagmarkerne*, og den har tillige — og dette er ikke det mindst vigtige — faaet Tilladelse til at fotografere naar og hvor som helst.

Det er derfor yderst interessante Optagelser, der nu udsendes af denne Forening, og over hele Jorden kappes man om at erhverve sig disse Films. Rent bortset fra deres kulturhistoriske Værd, der vel næppe kan sættes for højt, er de ganske overordentlig interessante, idet deres Indhold er hentet dels fra de kæmpende Linier og dels bag Fronten, hvor der hviles ud efter anstrengende Kampe. Saavel det Liv, der leves i Skyttegravene, som det, der udfolder sig bag disse, gengives i al sin nøgne Sandhed. Man faar det rette Indtryk af Livsvilkaarene: den dybe Alvor og det frejdige Mod, der præger de Kæmpende, og den glade Lystighed og det gode Humør, hvormed man hviler ud efter Kampen og samler ny Energi, ny Vilje.

Vi hidsætter en summarisk Fortegnelse over Filmens Indhold:

1. General Aylmer Hunter Weston, Kommandant over 8. Armékorps, komplimenterer en anden General, der trods sine Saar vil blive ved Fronten.
2. General Aylmer Hunter Weston i sine Forskansninger.
3. Telegraf- og Telefon-Poster i første Linie.
4. *Paa Øen Lemnos.*
   De tyrkiske Fanger benyttes til at brænde Kaffe og hugge Brænde.
5. Felt-Bageri.
6. Felt-Posten.
7. Postpersonalet faar Mad.
8. Indskibning af et Kompagni til Dardanellerne.
9. *De engelske Felthospitaler.*
   Hospitalets Telte omkring Moudros Mølle giver Landskabet et lyst og venligt Udseende.
10. De saarede i deres Telte.
11. Indiers og Gourkhaers Køkken.
12. Indisk Dans.
13. Engelske, australske og new-zelandske Saarede.
14. Saarede Officerers Femthe.
15. Døde paa Ærens Mark.
16. Transport af tyrkiske Fanger.
17. »Gaulois« gaar til Søs for at bombardere »Sedil-Bahr«.

Firbenede Kunstnere.

En lille morsom Film, optaget af Nordisk Films Co.

Der skal paa et Biografteaters Program være noget for en hver Smag — undtagen for den daarlige! — og vi er jo endnu, heldigvis da, mange, som holder af Dyrene, og som kan more os over deres flinke Præstationer, naar disse faar Lov at fremtræde som Resultatet af en dygtig og grundig Dressur.

Vor Fotograf har overværet et fornøjeligt lille Circus-Nummer, og han har fundet Anledning til at forevige de flinke Smaafyres Præstationer paa Filmen, og derigennem faar vi andre Lejlighed til at se deres Dygtighed og beundre deres Intelligens.

»Firbenede Kunstnere« er en hel lille Circusforestilling, og den supplerer paa en fornøjelig Maade den Række Dressur-Numre, som vi allerede har set *in natura!*

Junker Unart.

Lustspiel.

Junker Unart
Josias Schwabs.

Der hochbegabte, aber natürlich blutarme Dichter Anton Lautenschläger bereitet seinem würdigen Onkel Josias Schwabs durch die Hochflut unbezahlter Rechnungen und die leichtsinnige Verlobung mit der Tänzerin Mimi soviel Aerger, Sorge und Ungemach, dass er beschliesst, den unverbesserlichen Neffen zu enterben und zu verstossen und an seiner Stelle einen bescheidenen Waisenknaben zu adoptieren. Aber der verhängnisvolle Brief, der diesen Plan in eine Tatsache umwandeln soll, gerät in Mimis Finger, die sich an den ahnungslosen Onkel sehr vorsichtig herangepirscht hat, und erreicht niemals seinen Bestimmungsort. Mimi bringt den inhaltsschweren Brief ihrem Bruder, dem Schauspieler Knoppchen, der beim Lesen des Schreibens einen Einfall zu Tage fördert, der einer Leuchtrakete gleich das düstere Chaos in Antons Leben erhellt. Er, Knoppchen, wird die Rolle des Waisenknaben spielen und dabei den Junker Unart so nachdrücklich herausstreichen, dass der gute Onkel Josias alle Adoptionsideen entsetzt fahren lassen wird.

Am festgesetzten Tage hält also Junker Unart, ein Schildchen mit seiner Nummer auf der Brust, seinen Einzug in das Haus des Onkels. Seine Manieren lassen sogleich sehr zu wünschen übrig, und es ist nur gut, dass Onkel Schwabs für die ethische und wissenschaftliche Erziehung seines Schützlings vorgesorgt hat. In der ein wenig verblichenen und ausgedörrten Person des Kandidaten Momme lernt Junker Unart einen Präzeptor kennen, der sein Bubenherz vor Entzücken geradezu aufhüpfen lässt. Das Martyrium Momme beginnt bei Tisch, wo Knoppchen mit ein paar geschickten Nadelstichen, den Frackschoss Mommes mit dem Tischtuchzipfel in so innige Beziehung bringt, dass beim Aufheben der Tafel-- die auf ihr befindlichen

Gegenstände gleichzeitig mit in die Höhe gehen.

Als Momme, noch zitternd vor gerechter Empörung, das Schulzimmer betritt, hat Junker Unart die Wandtafel bereits mit einem prächtigen Konterfei seines Lehrers geziert. Entgeistert lässt sich Momme auf seinen Schemel fallen, was ihm sogleich zum katastrophalen Unheil gereicht. Denn der Schemel ist mit jener edlen Substanz beschmiert, welche alles leimt, kittet und klebt und von dem schreienden, fuchtelnden Kandidaten erst ablässt, nachdem er ihr den wichtigsten Teil seiner Beinkleider geopfert hat.

Diese Ereignisse, die sich in ununterbrochener Folge abspielen, haben Onkel Josias und seine Gattin bereits zur Verzweiflung gebracht. Aber den Höhepunkt ihrer Leiden haben sie noch nicht erreicht. Während Mimi dem guten, hocherfreuten Schwabs einen Besuch abstattet, ruft Junker Unart die in einem Kaffeekränzchen befindliche Tante unter dem Vorwand herbei, ihr Gatte sei schwer erkrankt. Als Josias die Ankunft seiner Frau bemerkt, bleibt ihm, um einer Entdeckung zu entgehen, nichts anderes übrig, als Mimi in den Schrank zu sperren, aus welchem sie erst Lautenschläger befreit, der mit der Absicht gekommen ist, seinen Onkel von dem Waisenknaben zu erlösen. Angesichts dieser Entdeckung seiner kleinen galanten Abirrung, sieht sich Onkel Josias gezwungen, den Neffen versöhnt in seine Arme zu ziehen. Und er tut es recht gern; denn so ein reizendes Nichtchen ist gar nicht zu verachten, selbst wenn sie einen Junker Unart zum Bruder hat. So wirksam ist der Friede, der allseitig geschlossen wird, dass selbst Kandidat Momme die edle Tugend der Verzeihung übt und Junker Unart versöhnt die Hand schüttelt.

- - - - - o O o - - - - -

En Rejse gennem Schweiz.

Fra Interlaken til Stiffsburg. Afvekslende og belærende Naturbillede.

Det er ikke med Urette, at Filmsfotografen atter og atter tager til Schweiz, naar han vil vise os en smuk og storslaaet Natur, thi hvilket andet Land byder som Schweiz Stof til Optagelser? Ingen Natur er saa bedaarende som her; ingen Rejse bliver saa rig paa Oplevelser og Afveksling som den, der gaar gennem dette Bjergland.

Turen fra Interlaken til Stiffsburg er en Begivenhed! Vejen gaar over betydelige Højder, ind i mørke Tunneler og gennem maleriske Smaabyer. Der er vid Udsigt over den prægtige Sø, hvor Vejen løber langs Fjeldsiden, der er talrige ejendommelige Partier undervejs, og Byerne rummer kostelige Skatte af ældgamle Bygninger og Mindesmærker fra en længst forsvunden Tid.

Fra en saadan Rejse vender man hjem, belæsset med varige Minder!

En slem Dreng.

En lidt for voksen Adoptivsøn.

Personerne:

Karl King, Forfatter	**Lauritz Olsen.**
Frøken Mimi	**Gyda Aller.**
Brumberg, Karls Onkel	**Oscar Stribolt.**
»Drengen«	**Fr. Buch.**

Karl King er en ung og talentfuld Digter; men endnu er det ikke lykkedes ham at faa Talentet omsat i klingende Mønt, — og kun hans Onkels Gavmildhed sætter ham i Stand til at føre en nogenlunde sorgløs Tilværelse. En skønne Dag slaar imidlertid Onklen fuldstændig Haanden af ham; — og det er King til en vis Grad selv Skyld i. Han har nemlig forlovet sig med en lille Balletdanserinde, Frøken Mimi, hvilket i Onklens Øjne er en utilgivelig Letsindighed. Mellem Onkel Brumberg og hans Nevø kommer det til et lille Opgør, som Mimi, — skjult bag et Gardin, — overværer. Onklen belærer den stakkels King om, at han vil gøre fornuftigt i ikke at betragte ham som Arveonkel mere. Det er nemlig hans og hans Kones Hensigt at adoptere en Vajsenhusdreng, som skal være dem i Søns Sted. Efter at have ladet denne Bombe springe, trækker den fortørnede Onkel sig tilbage, — overladende sin sønderknuste Nevø Valpladsen.

Mimi beslutter sig efter et Øjebliks Betænkning til at undersøge, om Brumberg virkelig er saa haardhjertet, som han lader, — og hun smutter hurtigt ud ad Døren. Med lidt Behændighed lykkes det hende at arrangere et lille Fald ned ad Trappen. Onklen er Vidne til »Ulykkestilfældet«, hjælper galant den unge Pige op og tilbyder at køre hende hjem til hendes Bopæl. Mimi tager med Tak mod Tilbudet og bliver hurtigt klar over,

at det ikke er saa vanskeligt endda at faa den gode Hr. Brumbergs Hjerte til at smelte. Under Køreturen fortæller han hende om sin skarnagtige Nevø og viser hende et Brev, han skal have sendt til Vajsenhusets Forstander, og hvori han beder denne sende en forældreløs Dreng ud til ham. Mimi er en ualmindelig interesseret Tilhører, hvilket gør Onklen endnu mere indtaget i hende, — og stor er hans Sorg, da han skal skilles fra hende. Hun tilbyder som en ringe Gengæld for den Venlighed, han har vist hende, at lægge Brevet, han skal have afsendt, i Postkassen for ham, og Brumberg er rørt over hendes Elskværdighed. Han aner jo ikke, at Brevet i Triumf bliver bragt hjem til hans Nevø — i Stedet for at komme i Postkassen. Oppe hos King træffer Mimi sin Broder, der er Skuespiller, — og da denne har læst det Brev, Søsteren har franarret Brumberg, faar han en glimrende Idé. Han vil give Rollen som Vajsenhusbarn! Det er hans mindste Kunst at maskere sig som en opløben Knægt, og han forsikrer det imponerede Kærestepar, at han ikke skal være længe om at gøre den fiffige Onkel ked af at holde sig med Adoptivsønner.

Allerede næste Dag tager han ud til sine »Adoptivforældre«. Disse faar straks det bedste Indtryk af ham og glæder sig over at have faaet en saa artig og velopdragen Dreng i Huset. Men deres Glæde varer ikke længe. Det viser sig snart, at »Adoptivsønnen« er alt andet end artig og velopdragen! Han tænker ikke paa andet end at lave Spillopper, tyranniserer sin skikkelige Lærer og er ved at sætte sine ulykkelige »Forældre« graa Haar i Hovedet.

Nu mener King og hans Kæreste, at Tidspunktet er kommen, hvor de ogsaa bør tage Del i Komedien. De tager ud til Brumbergs Villa en Dag, de véd, at Tanten er til Fødselsdag hos en Veninde, — og Mimi aflægger saa Onkel Brumberg en Visit, — under Paaskud af at ville hente et Lommetørklæde, som hun har glemt i hans Automobil. Brumberg er henrykt over Besøget, — men Henrykkelsen formindskes, da han ser sin Kone komme stormende op mod Villaen. Han naar lige at faa sin Gæst bragt i Skjul, inden Fruen kommer ind. Den gode Dame bliver noget forbløffet, da hun finder sin Mand i bedste Velgaaende. »Adoptivsønnen« har nemlig telefoneret til hende, at hendes Mand var bleven alvorlig syg! Brumberg er ikke rigtig hyggelig ved Situationen, og da King faar praktiseret et Brev ind til ham, hvori han forpligter sig til at skaffe Onklen af med den mislykkede Adoptivsøn — samt til at hjælpe ham ud af den Knibe, han i Øjeblikket er i — mod at blive indsat i sine gamle Rettigheder, slaar Onklen med Glæde til. — King holder sit Løfte, — hvad han jo ikke har svært ved, — og Onklen tager da ogsaa Synderen til Naade igen, skønt han ikke er helt fri for at ærgre sig over, at han er bleven taget saa grundigt ved Næsen.

Den engelske Hær ved Dardanellerne.

Autentiske Billeder, optaget og udgivet med de krigsførende Magters specielle Tilladelse.

Straks ved Krigens Udbrud fremkom der en overordentlig stor Mængde Films, hvis væsentligste Formaal var at illustrere Krigens Rædsler. De faldt — desværre kan man godt sige — i god Jord, oprevne som Sindene var i de Dage.

Saa kom der en Periode, hvor de krigsførende Magter forbød al Filmsoptagelse paa Omraader, hvor der virkelig var noget at se, men dette Standpunkt har i hvert Fald de Allierede nu forladt. Der er i Frankrig paa Regeringens Initiativ dannet en

»Forening af franske Filmsfabrikanter«, og denne Forening har faaet overdraget *den absolute Eneret* til at optage Films fra *Slagmarkerne*, og den har tillige — og dette er ikke det mindst vigtige — faaet Tilladelse til at fotografere naar og hvor som helst.

Det er derfor yderst interessante Optagelser, der nu udsendes af denne Forening, og over hele Jorden kappes man om at erhverve sig disse Films. Rent bortset fra deres kulturhistoriske Værd, der vel næppe kan sættes for højt, er de ganske overordentlig interessante, idet deres Indhold er hentet dels fra de kæmpende Linier og dels bag Fronten, hvor der hviles ud efter anstrengende Kampe. Saavel det Liv, der leves i Skyttegravene, som det, der udfolder sig bag disse, gengives i al sin nøgne Sandhed. Man faar det rette Indtryk af Livsvilkaarene: den dybe Alvor og det frejdige Mod, der præger de Kæmpende, og den glade Lystighed og det gode Humør, hvormed man hviler ud efter Kampen og samler ny Energi, ny Vilje.

Vi hidsætter en summarisk Fortegnelse over Filmens Indhold:

1. General Aylmer Hunter Weston, Kommandant over 8. Armékorps, komplimenterer en anden General, der trods sine Saar vil blive ved Fronten.
2. General Aylmer Hunter Weston i sine Forskansninger.
3. Telegraf- og Telefon-Poster i første Linie.
4. *Paa Øen Lemnos.*
   De tyrkiske Fanger benyttes til at brænde Kaffe og hugge Brænde.
5. Felt-Bageri.
6. Felt-Posten.
7. Postpersonalet faar Mad.
8. Indskibning af et Kompagni til Dardanellerne.
9. *De engelske Felthospitaler.*
   Hospitalets Telte omkring Moudros Mølle giver Landskabet et lyst og venligt Udseende.
10. De saarede i deres Telte.
11. Indiers og Gourkhaers Køkken.
12. Indisk Dans.
13. Engelske, australske og new-zelandske Saarede.
14. Saarede Officerers Femthe.
15. Døde paa Ærens Mark.
16. Transport af tyrkiske Fanger.
17. »Gaulois« gaar til Søs for at bombardere »Sedil-Bahr«.

Firbenede Kunstnere.

En lille morsom Film, optaget af Nordisk Films Co.

Der skal paa et Biografteaters Program være noget for en hver Smag — undtagen for den daarlige! — og vi er jo endnu, heldigvis da, mange, som holder af Dyrene, og som kan more os over deres flinke Præstationer, naar disse faar Lov at fremtræde som Resultatet af en dygtig og grundig Dressur.

Vor Fotograf har overværet et fornøjeligt lille Circus-Nummer, og han har fundet Anledning til at forevige de flinke Smaafyres Præstationer paa Filmen, og derigennem faar vi andre Lejlighed til at se deres Dygtighed og beundre deres Intelligens.

»Firbenede Kunstnere« er en hel lille Circusforestilling, og den supplerer paa en fornøjelig Maade den Række Dressur-Numre, som vi allerede har set *in natura!*

Nyt Program fra Lørdag den 2. Decbr.

Hvorledes et moderne Dagblad bliver til.

En meget interessant Optagelse fra „Politiken"s Trykkeri

Lyset og Livet.

En Ferieroman i 3 Akter, 45 Afd.

Iscenesat af Robert Dinesen. - Optaget af Nordisk Films Co.

Personerne.

Karl Diemer, Proprietær og Mølleejer .	Gunnar Tolnæs.
Gudrun, hans Kusine	Ebba Thomsen.
Poul, Diemers Søn.	
Nora Brineh, Skuespillerinde	Stella Lind.

I Hovedrollen **Gunnar Tolnæs.**

Afdelingerne.

1 Karl Diemer sørger over sin afdøde Hustru
2 Lille Poul forsøger at opmuntre Faderen
3 Diemers Kusine styrer Huset for ham
4 Forelsket
5 En Ansøgning om Ferieophold paa Møllen
6 Tilbudet antaget
7 Skuespillerinden ankommer til Møllen
8 Landlivets Ensformighed keder hende
9 Den smukke og dannede Mølleejer
10 Sommerflirt
11 Frøken Brinch beser Møllen
12 Dynamoen, som driver Møllehjulet
13 Et elektrisk Stød
14 Den næte Dag
15 Paa Ridetur i Omegnen
16 Helt fortryllet af Skuespillerindens Ynde!
17 „Hvad gaar der af Fa'r"
18 I Moders Sted
19 Lille Poul faar et Ildebefindende
20 „Lad os nu spise i Fred!"
21 Drengen er alvorlig syg
22 Diemer rider efter Doktoren
23 Et yderst alvorligt Tilfælde
24 En Operation nødvendig
25 En Rotur paa Mølledammen
26 Uden Tanke for Barnets Vel
27 Ved Operationsbordet
28 „Lyset er ved at slukkes!"
29 Uorden i Dynamorummet
30 Diemer gaar for at ordne Lyset
31 Raab om Hjælp
32 Barnet glemmes!
33 Diemer afbryder Strømmen
34 Barnets Liv eller hendes!
35 Strømmen fører mod Møllehjulet
36 Et Spring for den Elskedes Skyld
37 Gudrun sætter Dynamoen i Gang
38 „Du har dræbt dit Barn!"
39 Diemer kommer til Besindelse
40 Ved Barnets Sygeleje
41 Operationen er forløbet heldigt
42 Dyre Lærepenge
43 Ferien forbi for Skuespillerinden
44 „Vil du være mit Bars Moder?"
45 Lykken gæster atter Møllerens Hjem

En slem Dreng.

PERSONERNE

Karl King, Forfatter	Lauritz Olsen.
Frøken Mimi	Gyda Aller.
Brumberg, Karls Onkel . . .	Oscar Stribolt.
Drengen . . , ...	Frederik Buch.

Karl King er en ung og talentfuld Digter; men endnu er de ikke lykkedes ham at faa Talentet omsat i klingende Mønt, og kun hans Onkels Gavmildhed sætter ham i Stand til at føre en nogenlunde sorgløs Tilværelse. En skønne Dag slaar imidlertid Onklen fuldstændig Haanden af ham — og det er King til en vis Grad selv Skyld i. Han har nemlig forlovet sig med en lille Balletdanserinde, Frøken Mimi, hvilket i Onklens Øjne er en utilgivelig Letsindighed. Mellem Onkel Brumberg og hans Nevø kommer det til et lille Opgør, som Mimi — skjult bag et Gardin — overværer. Onklen belærer den stakkels King om, at han vil gøre fornuftigt ikke at betragte ham som Arveonkel mere. Det er nemlig hans og hans Kones Hensigt at adoptere en Vajsenhusdreng, som skal være dem i Søns Sted. Efter at have ladet denne Bombe springe, trækker den fortørnede Onkel sig tilbage — overladende sin sønderknuste Nevø Valpladsen.

Mimi beslutter sig efter et Øjebliks Betænkning til at undersøge, om Brumberg virkelig er saa haardhjærtet, som han lader, og hun smutter hurtigt ud af Døren. Med lidt Behændighed lykkes det hende at arrangere et lille Fald ned ad Trappen. Onklen er Vidne til „Ulykkestilfældet", hjælper galant den unge Pige op og tilbyder at køre hende hjem til hendes Bopæl. Mimi tager med Tak mod Tilbudet og bliver hurtigt klar over, at det ikke er saa vanskeligt endda at faa den gode Hr. Brumbergs Hjærte til at smelte. Under Køreturen fortæller han hende om sin skarnagtige Nevø og viser hende et Brev, han skal have sendt til Vajsenhusets Forstander, og hvori han beder denne sende en forældreløs Dreng ud til ham. — Mimi er en ualmindelig interesseret Tilhører, hvilket gør Onklen endnu mere indtaget i hende, og stor er hans Sorg, da han skal skilles fra hende. Hun tilbyder som en ringe Gengæld for den Venlighed, han har vist hende, at lægge Brevet, han skal have afsendt, i Postkassen for ham, og Brumberg er rørt over hendes Elskværdighed. Han aner jo ikke, at Brevet i Triumf bliver bragt hjem til hans Nevø — i Stedet for at komme i Postkassen. Oppe hos King træffer Mimi sin Broder, der er Skuespiller, og da denne har læst det Brev, Søsteren har franarret Brumberg, faar han en glimrende Idé. Han vil give Rollen som Vajsenhusbarn! Det er hans mindste Kunst at maskere sig som en opløben Knægt, og han forsikrer det imponerende Kærestepar, at han ikke skal være længe om at gøre den fiffige Onkel ked af at holde sig med Adoptivsønner.

Allerede næste Dag tager han ud til sine „Adoptivforældre". Disse faar straks det bedste Indtryk af ham og glæder sig over at have faaet en saa artig og velopdragen Dreng i Huset. Men deres Glæde varer ikke længe. Det viser sig snart, at „Adoptivsønnen" er alt andet end artig og velopdragen! Han tænker ikke paa andet end at lave Spilopper, tyranniserer sin skikkelige Lærer og er ved at sætte sine ulykkelige „Forældre" graa Haar i Hovedet.

Nu mener King og hans Kæreste, at Tidspunktet er kommen, hvor de ogsaa bør tage Del i Komedien. De tager ud til Brumbergs Villa en Dag, de véd, at Tanten er til Fødselsdag hos en Veninde, og Mimi aflægger saa Onkel Brumberg en Visit under Paaskud af at ville hente et Lommetørklæde, som hun har glemt i hans Automobil. Brumberg er henrykt over Besøget, men Henrykkelsen formindskes, da han ser sin Kone komme stormende op mod Villaen. Han naar lige at faa sin Gæst bragt i Skjul, inden Fruen kommer ind. Den gode Dame bliver noget forbløffet, da hun finder sin Mand i bedste Velgaaende. „Adoptivsønnen" har nemlig telefoneret til hende, at hendes Mand var bleven alvorlig syg. Brumberg er ikke rigtig hyggelig ved Situationen, og da King faar praktiseret et Brev ind til ham, hvori han forpligtiger sig til at skaffe Onklen af med den mislykkede Adoptivsøn samt til at hjælpe ham ud af den Knibe, han i Øjeblikket er i mod at blive indsat i sine gamle Rettigheder, slaar Onklen med Glæde til.

King holder sit Løfte, hvad han jo ikke har svært ved, og Onklen tager da ogsaa Synderen til Naade igen, skønt han ikke er helt fri for at ærgre sig over, at han er blevet taget saa grundigt ved Næsen.

Søndag Kl. 4, 5, 7, 8, 9 og 10.

Søgnedage Kl. 8 og 9.

En slem Dreng.

Karl King er en ung og talentfuld Digter; - men endnu er det ikke lykkedes ham at faa Talentet omsat i klingende Mønt,- og kun hans Onkels Gavnmildhed sætter ham i Stand til at føre en nogenlunde sorgløs Tilværelse. En skønne Dag slaar imidlertid Onklen fuldstændig Haanden af ham; - og det er King til en vis Grad selv Skyld i . Han har nemlig forlovet sig med en lille Balletdanserinde, Frøken Mimi, hvilket i Onklens Øjne er en utilgivelig Letsindighed. Mellem Onkel Brumberg og hans Nevø kommer det til et lille Opgør, som Mimi, - skjult bag et Gardin, - overværer. Onklen belærer den stakkels King om, at han vil gøre fornuftigt i ikke at betragte ham som Arveonkel mere. Det er nemlig hans og hans Kones Hensigt at adoptere en Vajsenhusdreng, som skal være dem i Søns Sted. Efter at have ladet denne Bombe springe, trækker den fortørnede Onkel sig tilbage, - overladende sin sønderknuste Nevø Valpladsen.

Mimi beslutter sig efter et Øjebliks Betænkning til at undersøge, om Brumberg virkelig er saa haardhjertet, som han lader, - og hun smutter hurtigt ud ad Døren. Med lidt Behændighed lykkes det hende at arrangere et lille Fald ned ad Trappen. Onklen er Vidne til "Ulykkestilfældet," hjælper galant den unge Pige op og tilbyder at køre hende hjem til hendes Bopæl. Mimi tager med Tak mod Tilbudet og bliver hurtigt klar over, at det ikke er saa vanskeligt endda at faa den gode Hr. Brumbergs Hjerte til at smelte. Under Køreturen fortæller han hende om sin skarnagtige Nevø og viser hende et Brev, han skal have sendt til Vajsenhusets Forstander, og hvori han beder denne sende en forældreløs Dreng ud til ham. Mimi er en ualmindelig interesseret Tilhører, hvilket gør Onklen endnu mere indtaget i hende, - og stor er hans Sorg, da han skal skilles fra hende. Hun tilbyder som en ringe Gengæld for den

Venlighed, han har vist hende, at lægge Brevet, han skal have afsendt, i Postkassen for ham, - og Brumberg er rørt over hendes Elskværdighed. Han aner jo ikke, at Brevet i Triumf bliver bragt hjem til hans Nevø - i Stedet for at komme i Postkassen. Oppe hos King træffer Mimi sin Broder, der er Skuespiller, - og da denne har læst det Brev, Søsteren har franarret Brumberg, faar han en glimrende Idé. Han vil give Rollen som Vajsenhusbarn! Det er hans mindste Kunst at maskere sig som en opløben Knægt, og han forsikrer det imponerede Kærestepar, at han ikke skal være længe om, at gøre den fiffige Onkel ked af at holde sig med Adoptivsønner.

Allerede næste Dag tager han ud til sine "Adoptivforældre". Disse faar straks det bedste Indtryk af ham og glæder sig over at have faaet en saa artig og velopdragen Dreng i Huset. Men deres Glæde varer ikke længe. Det viser sig snart, at "Adoptivsønnen" er alt andet end artig og velopdragen! Han tænker ikke paa andet end at lave Spillopper, tyranniserer sin skikkelige Lærer og er ved at sætte sine ulykkelige "Forældre" graa Haar i Hovedet.

Nu mener King og hans Kæreste, at Tidspunktet er kommen, hvor de ogsaa bør tage Del i Komedien. De tager ud til Brumbergs Villa en Dag, de ved , at Tanten er til Fødselsdag hos en Veninde, - og Mimi aflægger saa Onkel Brumberg en Visit, - under Paaskud af at ville hente et Lommetørklæde, som hun har glemt i hans Automobil. Brumberg er henrykt over Besøget, - men Henrykkelsen formindskes, da han ser sin Kone komme stormende op mod Villaen. Han naar lige at faa sin Gæst bragt i Skjul, inden Fruen kommer ind. Den gode Dame bliver noget forbløffet, da hun finder sin Mand i bedste Velgaaende. "Adoptivsønnen" har nemlig telefoneret til hende, at hendes Mand var bleven alvorlig syg! Brumberg er ikke rigtig hyggelig ved Situationen, og da King faar faar praktiseret et Brev ind til ham, hvori han forpligter sig til at skaffe Onklen af

med den mislykkede Adoptivsøn - samt til at hjælpe ham ud af den Knibe,han i Øjeblikket er i - mod at blive indsat i sine gamle Rettigheder, slaar Onklen med Glæde til.- - - - King holder sit Løfte, - hvad han jo ikke har svært ved, - og Onklen tager da ogsaa Synderen til Naade igen, skønt han ikke er helt fri for at ærgre sig over, at han er bleven taget saa grundigt ved Næsen.

SWIFT & SIDRONS COMPAGNI

med den mislykkede Adoptivsøn - samt til at tøjle hans vå ar den Kniben,han i Øjeblikket er i - med at bliive indført i sine gamle Rettighedser, altsar Onklen med Gjæde til.- - - - Kæg holder alt Lotte, - hvad han jo ikke har svært ved, - og Onklen tager de ogsaa Syndoren til Naade igen, skønt han ikke er helt ini for at sætte sig over, at han er bleven taget saa grundigt ved Næsen.

Un mauvais gars.

Charles Leroy est un jeune poète plein de talent; mais très pauvre et c'est seulement grâce à un oncle charitable qu'il peut vivre à peu près à son aise. Mais un beau jour l'oncle l'abandonne tout à fait, et cela est causé jusqu' à un certain point par la faute de Leroy. Il vient de se fiancer avec une danseuse Mademoiselle Mimi, ce qui aux yeux de l'oncle est un crime inpardonnable. Entre l'oncle Grognon et son neveux une scène a lieu, que Mademoiselle Mimi cachée derrière un rideau entend. L'oncle informe le pauvre Leroy qu'il fera mieux de ne plus le regarder comme oncle à héritage. Lui et sa femme ont en effet l'intention d'adopter un petit orphelin, qui sera leur héritier. Après avoir fait exploser cette bombe l'oncle blessé se retire, laissant le champ de bataille à son neveu accablé.

Après quelques minutes Mimi se décide à examiner si le Grognon est vraiment si endurci qu'il paraît, et sort rapidement par la porte. Avec un peu d'agilité elle réussit à feindre une chute dans l'escalier. L'oncle est témoin de l'accident et gracieusement il aide la jeune fille et lui offre de la conduire en voiture jusqu'à sa demeure. Mimi accepte la proposition et comprend de suite qu'il ne sera pas difficile de faire fondre le coeur du bon M. Grognon. Pendant la promenade il lui parle de son méchant neveu et lui montre une lettre qu'il devait envoyer au directeur de la Maison des Orphelins, et dans laquelle il demande de lui envoyer un garçon orphelin. Mimi écoute très intéressée, ce qui la rend encore plus aimable aux yeux de l'oncle; qui se sent tout attristé quand il faut se séparer. De son côté elle lui offre en retour de son amabilité de porter pour lui cette lettre à la boîte, et Grognon est très touché de sa gentillesse. Il ne sait

pas que la lettre sera portée chez son neveu au lieu d'être jetée à la boîte. Chez Leroy Mimi rencontre son frère, un acteur, qui après avoir lu la lettre, conçoit une idée splendide. Il veut jouer le rôle d'orphelin. Il sera facile pour lui de se déguiser en grand garçon efflanqué, et il assure les fiancés, qu'il ne durera pas longtemps avant que l'oncle ait assez des fils adoptifs.

Le lendemain déjà il se rend chez ses "parent adoptifs". Ceux-ci ont la meilleure impression de lui et se réjouissent d'avoir eu un garçon si sage et si bien élevé. Mais leur joie ne dure pas longtemps. Il paraît bientôt que le fils adoptif est loin d'être sage et bien élevé. Il ne pense qu'à faire des espièglerie, à tyranniser son précepteur et à faire blanchir les cheveux de ses "parents".

A présent Leroy et sa fiancée pensent que le moment est arrivé où ils doivent prendre part à la comédie. Ils se rendent un beau jour à la villa de Grognon, lorsqu'ils savent que la tante est allée souhaiter l'anniversaire d'une amie. Mimi fait cette visite chez l'oncle sous prètexte de chercher un mouchoir qu'elle a oublié dans son auto. Grognon est ravi de la visite, mais le plaisir diminue quand il aperçoit sa femme s'élancer vers la villa. Il réussit juste à cacher sa visiteur avant que sa femme entre. La bonne dame est tout à fait stupéfaite quand elle trouve son mari tout tranquille en bon état. Car le fils adoptif lui a téléphoné que son mari est tombé subitement gravement malade. Mais Grognon ne trouve pas la situation agréable, et lorsque Leroy réussit à lui remettre une lettre, par laquelle il s'engage à débarrasser son oncle de son fils adoptif et aussi à l'aider dans la situation prècaire où il se trouve à présent, à condition qu'il sera réintégré dans ses anciens droits, l'oncle l'accepte avec joie.

Leroy tient sa parole, ce qui n'est pas difficile pour lui, et l'oncle fait rentrer son neveu dans ses anciens droits, malgré qu'il soit fâché d'avoir été trompé par lui .

A/S NORDISK FILMS COMPAGNI
KOPENHAGEN

NAUGHTY BOY

Comedy. 1300 Feet.

PRODUCED AND EXCLUSIVELY CONTROLLED BY

THE NORDISK FILMS Co., Ltd.,

Exclusive Department,

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W

Telephone : Gerrard 6172 Telegrams : Norfilcom, Ox London.

NAUGHTY BOY

A Comedy.

IF ADRIAN'S UNCLE had not been an old curmudgeon and had advanced his nephew some money, Adrian would have been able to marry his sweetheart, Mimi. But uncle refused any more supplies, and even went so far as to cut Adrian out of his will, intimating that it was his intention to adopt a boy from an orphanage and leave him all his money.

So Adrian and Mimi had to put their heads together to get even with uncle. Help came from an unexpected quarter. The old man wrote a letter to the orphanage asking them to send him an eligible candidate, and, by a ruse, Mimi intercepted the missive and brought it to Adrian. While they were reading it, Adrian's brother-in-law came in. He was a round-faced, cherubic youth full of pranks, and instantly saw the chance of a good joke by acting the part of the orphan himself. " I will soon make him tired of adopting little boys," he said, and went away to dress up for his new character.

He arrived at uncle's, looking for all the world like a simpering school boy, and was received with open arms by the old man and auntie. But alas ! the dear " little chap " soon began to develop the most vicious propensities, playing practical jokes on everybody in the house. His special butt was Mr. Mummie, his tutor. One day he put resin on Mr. M.'s chair. The tutor had to take his trousers off before he could get the chair away, and uncle began to think he had not got such a bargain from the orphan after all.

The next day Mimi called to see uncle, who, not knowing who she was, made a great fuss of her, and " the orphan " telephoned to auntie, who was away on a visit, to return home at once as her husband was very ill. Uncle had only just time to pop Mimi in a cabinet when auntie came in, and, of course, was surprised to find him hale and hearty as usual. Explanations followed, and it came out that " the orphan " had been responsible for the telephone message. Then uncle wished he had never adopted an orphan boy at all. Hearing this, Adrian wrote to uncle to say he would do anything to rid him of his charge if he would only restore his rights. When Adrian turned up with Mimi and introduced her as his sweetheart, the old man was overwhelmed with glee. " But I must not allow you to be rude to my dear brother-in-law," said Adrian. " The orphan," seizing his opportunity, ran off to change, and came back garbed as a spruce young man about town. Surprise of the old people, which melted in laughter, and Adrian's prospect were restored.

Bookings can be arranged through:—

WEISKER BROS., Ltd., Kinema House, London Road, **LIVERPOOL.** Also at Manchester : 2 Long Millgate. Belfast : 15 Pottinger's Entry. Dublin : 205 Gt. Brunswick St.	For	LANCASHIRE CHESHIRE NORTH WALES IRELAND
NEW CENTURY FILM SERVICE, 42 Park Place, **LEEDS.**	For	YORKSHIRE
NEW CENTURY FILM SERVICE, 71 Norfolk St., **SHEFFIELD.**	For	NOTTINGHAMSHIRE DERBYSHIRE
THE NORTH EASTERN EXCLUSIVE CO. 7 Collingwood Street, **NEWCASTLE-ON-TYNE.**	For	NORTHUMBERLAND CUMBERLAND DURHAM WESTMORELAND
GREEN'S FILM SERVICE, 182 Trongate, **GLASGOW.**	For	SCOTLAND
THE KINEMATOGRAPH TRADING CO., 82 Hill Street, **BIRMINGHAM.**	For	BIRMINGHAM and MIDLAND COUNTIES
EMPIRE CINE SUPPLIES, 18 High Street, **CARDIFF.**	For	SOUTH WALES
G. W. ALLEN, 15 Victoria Park, Fishponds, **BRISTOL**	For	GLOUCESTER and SOMERSET
THE NORDISK FILM CO., Limited, **166, 168, 170 Wardour St., LONDON, W.**	For	LONDON and all remaining territory

Printed by E. T. Heron & Co., Ltd., 9-11 Tottenham Street, London, W.

DANSKE FARCER

ANARKISTENS SVIGERMOR

Produktion: Nordisk Films Kompagni 1906.
Instruktion: Viggo Larsen.
Foto: Axel Sørensen (Graatkjær).
Medvirkende: Viggo Larsen.
Premiere: 23-10-1906.

VIDUNDERCIGAREN

Produktion: Nordisk Films Kompagni 1909.
Foto: Axel Graatkjær.
Medvirkende: Sofus Wolder (cigarrygeren), Holger Pedersen (Gissemand), Maggi Zinn, Erik Winther, Anton Seitzberg og Edmund Østerbye.

HEKSEN OG CYKLISTEN

Produktion: Nordisk Films Kompagni 1909.
Foto: Axel Graatkjær.
Medvirkende: Petrine Sonne, Viking Ringheim.
Premiere: 29-8-1909.

DEN NYE HUSLÆRER eller FABIAN SOM MUSIKLÆRER

Produktion: Nordisk Films Kompagni 1910.
Instruktion: Victor Fabian(?).
Medvirkende: Victor Fabian, Erik Crone, Kai Voigt, Julie Henriksen, Ella la Cour,.
Premiere: 7-10-1910.

KØBENHAVN VED NAT

Produktion: Biorama 1910.
Foto: M. A. Madsen (?)
Medvirkende: Emilie Sannom, Magna Redøhl, fru Felumb Friis, Victoria Petersen, Edv. Jacobsen, Frederik Jensen, Carl Alstrup, Oscar Stribolt, Lauritz Olsen.
Premiere: 26-12-1910.

EN SLEM DRENG

Produktion: Nordisk Films Kompagni 1915.
Instruktion: Lau Lauritzen.
Manuskript: Valdemar Andersen.
Foto: Fuglsang.
Medvirkende: Frederik Buch, Lauritz Olsen, Oscar Stribolt, Carl Schenstrøm.
Premiere: 12-9-1915.

DR. THÜRMERS MOTIONSKUR

Produktion: ?. 1915-25.

SKANDALEMAGEREN eller EN SØD PLANTE

Produktion: Nordisk Films Kompagni 1918.
Instruktion: Lau Lauritzen.
Manuskript: Valdemar Andersen.
Foto: H. Fischer.
Medvirkende: Gudrun Houlberg, Olga Svendsen, Carl Alstrup, Rasmus Christiansen.
Premiere: 8-12-1919.

Filmfarcen er lige så gammel som selve filmen, for allerede hin berømmelige dag den 28. december 1895, da brødrene *Lumière* i Grand Café i Paris for første gang lod de levende billeder flimre hen over lærredet for et måbende publikums øjne, allerede da blev der vist en farce. Men denne genre egnede sig nu også fortræffeligt til den nye kunstart. I formen kort og knap og med et indhold, der ikke krævede altfor meget af de udøvende kunstnere. En komisk situation og hvad den indebar var nok til at vække latteren frem hos det lidet forvænte publikum. Og udviklingen gik hurtigt i filmens første år; der opstod snart instruktører, der blev specialister i denne genre, og publikum fik sine yndlinge blandt filmkomikerne. Den berømteste af de tidlige filmkomikere var franskmanden *André Deed,* eller som han også hed *Boireau.* Hans film nåede langt ud over Frankrig grænser, også til Danmark, hvor vi gav ham navnet Lehmann. Der er uden tvivl flere af Filmmuseets medlemmer, der husker, at vi har vist forfilm med denne vævre komiker.

Vi vil nu med det foreliggende program prøve at give et billede af farcens udvikling indenfor dansk film. Helt frie hænder har vi desværre ikke haft ved udvælgelsen. Mange tidlige film er forsvundet, det gælder især film fra de mindre kendte selskaber.

Da vi herhjemme i 1906 fik gang i spillefilmproduktionen ved oprettelsen af Nordisk Films Kompagni, var den første film, der blev optaget typisk nok en farce. Den hed »Opløb paa Frederiksberg« eller »Professorens Morgenavis« og havde premiere den 24. marts 1906. Den var, hvad man dengang kaldte en »løbe«-film, en meget slående betegnelse for den slags primitive filmfarcer, hvor det komiske består i, at alle på et vist tidspunkt løber efter alle (jfr. den engelske betegnelse »chasefilm« om den samme type film). Denne film er desværre forsvundet, men vi er i stand til at vise en anden farce fra samme år: »Anarkistens Svigermor«, der for os har den filmhistoriske interesse, at vi her ser selskabets førstekraft fra de tidlige år, *Viggo Larsen,* i en af hans første roller og tidligste iscenesættelser. Desuden er filmen, efter Viggo Larsens udsagn, delvis optaget i den første dekoration, der blev lavet på Nordisk Film.

»Anarkistens Svigermor« handler om en mand, der efter mange genvordigheder med sin svigermor ender med at sprænge hende i luften, og filmen er både med hensyn til form og indhold yderst primitiv. Titlen skal man ikke lægge for meget i, anarkister var på mode i den tids filmtitler, jeg kan for eks. nævne »Anarkister ombord«, »En Anarkist«, »Anarkister«, altsammen vel blot at tage som et udtryk for en interesse omkring anarkisme, der på det tidspunkt var en faktor indenfor det politiske liv.

Med den næste film »Vidundercigaren« fra 1909 er vi nået et langt skridt frem i genrens udvikling. Filmen har en fast opbygning omkring den stinkende cigar, der afstedkommer alle de komiske situationer. Hovedrollen spilles af den populære komiker, *Sofus Wolder,* der senere iscenesatte mange farcer for Nordisk.

Den næste film er »Heksen og Cyklisten« fra samme år som den foregående. Det er måske den fikseste farce, Nordisk Film nogensinde har produceret. Af form er den en blanding af to genrer, trickfilm og farcen, for den komiske virkning opnås ved hjælp af trick. Og det er værd at lægge mærke til, hvor behændigt disse er udført. Filmens komiske situationer opstår næsten alle ved, at et køretøj forvandles til et andet, og i næsten hvert eneste tilfælde sker forvandlingen midt i en bevægelse, hvilket er af ikke ringe artistisk virkning.

»Den nye Huslærer« (1910) er led i en hel serie af film, som Nordisk lod optage det år med *Victor Fabian* i hovedrollen. Det var tænkt som et forsøg på at tage konkurrencen op med den førnævnte meget populære franske komiker Lehmann. Hvorfor denne produktion blev indstillet, efter at der blot var udsendt en halv snes film, vides ikke. Man skulle da ellers mene, at Fabian havde et ganske interessant komikertalent.

I 1910 begyndte man her i Danmark at optage film på mere end een spole, eller med andre ord, mens filmens varighed før aldrig havde overskredet et kvarter, produceredes nu film på en halv time, tre kvarter, ja endnu længere spilletid. Dette fik også betydning for filmfarcens udvikling – desværre ikke til det bedre. Den oprindelige stramhed og knaphed i formen blev afløst af en bredde, som den ofte meget spinkle handling ikke kunne bære. Den første af de »lange« farcer, vi skal se, er »København ved Nat« fra 1910. I denne får vi lejlighed til at møde en række af den tids kendteste komikere. Filmen er produceret af *Søren Nielsen,* en af de festligste figurer i den tidlige danske filmhistorie. Han var ikke en mand, der led af kunstnerisk ærgerrighed, for ham gjaldt det blot om at lave ting, der kunne sælges, og han havde ofte meget pudsige fore-

stillinger om, hvad der gik i folk. I den foreliggende film har man et glimrende eksempel på et af hans sære påfund i den indlagte øgledans. Den er uden tvivl inspireret af den succes, *Asta Nielsen* havde fået med sin apachedans i »Afgrunden«, der havde haft premiere et par måneder forinden.

Med »En slem Dreng« er vi rykket fem år frem. *Lau Lauritzen* er i mellemtiden blevet den faste farceinstruktør på Nordisk. I tiden op til 1920, da han forlod selskabet, iscenesatte han mellem 300 og 400 film for Nordisk og for størstedelens vedkommende med et fast sæt af teknikere og kunstnere. Vi giver to eksempler på Laus farcer, en fra hans tidlige periode, hvor han især anvendte *Buch* og *Stribolt* og en fra hans senere med *Rasmus Christiansen* og *Alstrup*. I sandhedens interesse må man desværre sige, at Laus film ikke var af internationalt format, de lader sig dårligt sammenligne med de samtidige *Mack Sennett* og *Chaplin* film. Det er især tempoet, det kniber med; derimod er der adskillige morsomme situationer i de to film.

Ind imellem de to film spiller vi »Dr. Thürmers Motionskur«, en film, om hvilken det ikke har været muligt at finde mange oplysninger. Det eneste, der kan siges med sikkerhed, er, at den er optaget mellem 1915 og 1925, og at den, hvis det er den originale titel, den nu har, ikke er produceret af et af de store filmselskaber. Blandt de medvirkende mener jeg at genkende den kvindelige komiker *Astrid Krygell*.

Når vi har taget den med, er det, fordi den på en opfindsom måde udnytter forskellige muligheder for trickoptagelser. Men nægtes kan det ikke, at filmen er noget for bredt anlagt nu og da.

November 1957. *Marguerite Engberg.*

JENSEN & KNUDSEN KBHVN.